

[Erik Eriksen.]

set, hvordan det Forslag, som i Dag behandles, kommer til at virke i Praksis, naar det bliver Lov, kan det nu godt være, at Tønen bliver stemt en lille Smule ned næste Gang, vi tales ved. Der er for mig ingen Tvivl om, at dette Lovforslag er tillagt en Betydning, som det ikke har, og der er for mig heller ingen Tvivl om, at Socialministeren er i allerhøjeste Grad klar over det.

Naar Socialministeren paastaar, at det er en negativ Kritik, der fremførtes fra vor Side, saa kan jeg ikke forstaa den Paastand, for Ministeren vil vel ikke hævde, at det var en saglig Besvarelse, der kom paa de Spørgsmaal, jeg havde stillet. Jeg gør opmærksom paa, at Ministeren glemte at svare paa, hvor Regeringen agter at skaffe Beskæftigelsesmuligheder inden for Produktionen. Det er det, vi spørger om. Jeg peger paa, at det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen rent ud har erklæret, at han regner med, at Industrien ikke har flere Beskæftigelsesmuligheder. Saa er det i allerhøjeste Grad af Interesse at faa at vide, hvor Regeringen vil sætte ind inden for Produktionen.

Jeg kan i samme Forbindelse sige, at Ministeren glemte ogsaa at komme med et Par Bemærkninger om, hvordan det i Fremtiden skal være med Hensyn til Arbejdsløshedsstatistikens Offentliggørelse. Jeg vil tro, at navnlig radikale Blade vil sætte Pris paa at faa det at vide, eftersom de har advaret imod at gaa over til kun en maanedlig Opgørelse.

Ministeren sagde videre, at det var dog en besynderlig Fremgangsmaade, vi efterhaanden valgte, det var besynderligt, at det var Regeringen, der var Skyld i Vanskelighederne, vi glemte ganske fra vor Side, at Verdenskrig og meget andet havde været. Nej, det glemte vi slet ikke, men den højtærede Minister glemte at sige saaledes f. Eks. i 1929. Den højtærede Minister kan dog ikke blive forundret over, at vi minder ham om gamle Dage. Der er jo Masser af smukke Taler fra den Tid, indeholdende Løfter om at skaffe Arbejde, om god Fortjeneste o. s. v. Det vil ogsaa huskes, hvorledes man gik ud i Agitationen og fortalte om, hvordan man kunde aflæse Resultatet af Venstres Politik i Arbejdsløshedstallet. I Dag ser man de Herrer Socialdemokrater komme paa en noget anden Maade. Ministeren sagde, at han for sit Vedkommende troede ikke paa, at det liberalistiske Samfund kunde bekæmpe Arbejdsløshed og Krisevanskelighed.

Nu vil jeg nok spørge, om Ministeren mener, at det Samfund, vi lever i, bliver mere og mere liberalistisk under det Styre,

vi nu har. Det vil Ministeren ikke paastaa. Nej, Ministeren vil naturligvis paastaa, at det bliver mere og mere socialistisk. Naar det er Tilfældet, ligger det nær at spørge: Hvordan virker dette med Hensyn til Arbejdsløshedstallet? Hvorledes virker det med Hensyn til de økonomiske Vanskeligheder, Erhvervslivet staar i? Er baade Arbejdsløshedstallet og de økonomiske Vanskeligheder faldende i samme Grad, som vi socialiserer Samfundet? Ingenlunde.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen udtalte, at det, Venstre vil have, er kun Tvangsarbejde til lavest mulig Løn. Jeg er klar over, at saadan noget skal siges, men det er slet ikke rigtigt. Der er ingen, som stærkere end Regeringspartierne har fremhævet den store moralske Værdi, som ligger i at have Arbejde fremfor at gaa ledig; den Fordel, som Arbejde er fremfor Understøttelse, er der vel ingen, som ser klarere end Arbejderne selv. Der har gennem Aarene været talt meget om den moralske Ødelæggelse, som Lediggang betyder med de utilstrækkelige Understøttelser. Jeg maa maske have Lov til at sige, at vi er fuldstændig enige om, at Arbejde er bedre end Understøttelse. Men saa spørger jeg: Der er vel ingen, som for ramme Alvor vil komme og kræve, at Lønnen for offentligt, uproduktivt Arbejde skal ligge over det, som de Erhverv, der er ude i Vanskeligheder, kan yde? For hvis det er Tilfældet, hvis man vil praktisere det, skal det i hvert Fald nok faa Konsekvenser, der ikke bliver saa helt lette at afbøde.

Det vilde være helt utroligt, hvis vi virkelig nu har en Regering, som med Hensyn til offentligt Arbejde siger: Dette er Tariffen, og hvis den ikke kan fastholdes helt og fuldt, foretrækker vi Arbejdsløshed. Hvis det virkelig skulde være den Opfattelse, der er herskende inden for Socialdemokratiet, og som man vil give Udtryk for gennem denne Lov, tror jeg, at man gør baade Arbejderne og det øvrige Samfund en daarlig Tjeneste. Der er for mig ingen Tvivl om, at Lønvilkaarene her maa staa i Relation til det, som det private Erhvervsliv er i Stand til at yde.

Jeg glemte en Bemærkning til den højtærede Minister angaaende Spændvidden inden for Tarifferne. Ministeren sagde, at der rundt om i Fagene var stor Forskel paa Vilkaarene. Dette er jeg indforstaaet med, men alligevel vil jeg sige, at saa vidt man kan skønne, er den Spændvidde, der er, ikke stor nok. Derfor har vi netop det ulykkelige Forhold, at mange unge aldrig faar lært at arbejde, aldrig faar Lov at komme ind i